

پیاده رو

میدان ونک مملو از نیروهای نظامی و لباس شخصی بود. مردم انگار در حال معمول از خانه بیرون زدند و راه خود را می روند. اما کفش های کتانی و پچ پچ های شان چیز دیگری می گوید. نزدیک هم که می رسند به یکدیگر لبخند می زنند. ۲ تا ۳ تا همراه هم می شوند. به هم که می رسند؛ یکی می پرسد: بالا چه خبر است؟ و آن یکی اخبار پایین را به او می دهد. روحیه ها عالی است و کسی از شکست حرف نمی زند. بوق ممتد اتومبیل ها تمام مردم را به وجد می آورد. حضور بزرگترها و جوانترها در کنار هم چشمگیر است. از هم درس می گیرند. بسیاری خانوادگی آمده اند. خانمی گوشه خیابان به رهگذران!!! شکلات تعارف می کند. لباس شخصی ها به مردم چپ چپ نگاه می کنند. ۲ نفرشان می خواهند برای کاری به سمتی بروند فرمانده شان نهیب می زند **تنها نروید**. دختری در حال رد شدن از مقابل آنها با صدای بلند می گوید: **"خوبه ما با یه لا پیرن میایم بیرون"**. مردم از تحریم صدا و کالاهایی که در آن تبلیغ می شود صحبت می کنند و یا راه پیمایی در بازار برای فلج کردن اقتصاد. می خواهند اهرم های قدرت اقتصادی کودتاچیان را نابود کنند. این جمعیت خودانگیخته چنین تصمیماتی می گیرند و در این خلاء رسانه ای، راهکار هم به یکدیگر ارائه می دهند. سرچهار راه ها به اتومبیل ها بگویند، صف اتوبوس، صف نان و...

شاید عده ای راهپیمایی دیروز را جدی نگیرند اما مردم خودجوش؛ بحث ها و طرح هایی را که با مشارکت و هم فکری هم مطرح کردند که بی نظیر بود. برق پیروزی را در چهره مردم می توانی ببینی به یکدیگر افتخار می کنند که پیاده رویشان اینقدر خواب کودتاچیان را برآشفته است.